

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI.

ZATURDAG den 12den APRIL, 1823.

N. 15

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Fiscaal's Kantoor, den 11den April 1823.
DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlijk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 16, en
De Ronde Broden 17 oncen.

Op pene als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 8ten April 1823.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, heeft aan den Heer A. L. S. Muller, op deszelfs verzoek, admmissie verleend om als partikuliere Translateur en Interpreter der Nederlandsche, Engelsche, Fransche en Spaansche Talen op dit Eiland te ageren.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Secretary van den Raad van Politie, den 8ten April 1823.

DE Commissie uit den Ed. Achtb. Raad van Politie dezes Eilands, tot het aanhooren der bezwaren van alle belastingschuldigen of andere personen die eenige regten of gelden heb ook gedaamd aan de Koloniale Kas verschuldigd zyn, zal op aanstaande Dingsdag den 15den dezer maand van des middags te 12 tot des middags te 2 ure tot dat einde zitting houden, in de Raad Zaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam.

De Secretaris van den Raad voormeld,
W. PRINCE.

Aan den Uitgever van de Curaçaosche Courant.

MYN HEER!—Het is aan U, zoo wel als aan de meeste inwoners van dit eiland bekend, dat er omtrent twee jaren geleden, een concert by wyze van inschryving, door een aantal Heeren alhier opgericht werd. Elk intekenaar (de zee en land officieren uitgezonderd) betaalde een Johanneer entrée geld, en vervolgens eene contributie van Ps. 1 'smaands. Van het bedrag dezer toelage werden er een aantal (zoo ik niet mis heb, zeven dozynen) Amerikaansche stoelen, benevens lantarens, enz. ten behoeve van dit muzyk collegie aangekocht. De oprigting des concert's had met alle formaliteiten plaats. Commissarissen, secretaris, penning meester, orkest meester, en ik weet niet wat al meer, werden benoemd, om de goede orde en geregelheid in dit collegie te handhaven; voor eenen korten tyd had zulks, tot genoegen van allen, ook werkelijk plaats. De werkende leden beyverden zich met alle inspanning om de spoor van Orpheus natevolgen; doch niet gelyk deze, om den woesten zedelyken bajert te herschapen, noch om waeste dieren tot zachtheid te streeken, maar wel om het handgeklap der Heeren, of wel voornamelyk den lof en de goedkeuring der dames weg te dragen; ook hierin slaagden zy naar wensch; hunne moeste en vlyt werden met de goedkeuring van allen bekroond, en zy werden met den lof der verdienste bewierookt, daar de toovertoon hunner speeltuigen aan veles menige vermakkelyke oogenblikken verschaften. Dan, plotseling werd hunnen yver door eenen zwaren nevel bedekt; Apollo's zonen hoe onvermoed ook in den aanvang, werden door de aankomsten van Morpheus in den slaap gesust; en toen baande de alvernielende hand der onbestendigheit zich Helaas! eenen weg in Apollos tempel; het concert werd dan, om dordelyker te spreken, zonder eenige geopperde redenen, omtrent een jaar geleden opgeschort, en ook sedert verzonk hetzelve in den schoot der vergetelheit. Deze zonderlinge besturing, myn Heer de Uitgever, doet my zoo vermetel zyn, langs dezen weg te vragen: wat van de aangekochte stoelen, lantarens, enz. geworden zy; en of de Heeren Commissarissen of Bestuurders het niet zullen goedvinden, aan de andere leden rekenschap daarvan te geven? Immers vordert de billykheid, zoo niet de wellevendheit zulks?

Nog eene zonderlinge en (zoo ik my dus mag uitdrukken) duistere besturing over een ander collegie moet ik hier aanhalen, om door middel van uw Weekblad eenige inlichting daaromtrent intewinnen. Een Heer omtrent twee jaren, of meer, uit het moederland alhier aangekomen, bragt een groot aantal der schoonste en nieuwste werken; met het vriendelyk inzicht om de

liefhebbers der lecture vermaak aantedoan.— Een lees collegie werd dan mede by wyze van inschryving opgericht, met het beding, dat, wanneer de boeken door de leden zouden uitgelezen zyn, dezelve dan onder hen zouden worden verdeeld, of wel by publieke opveiling verkocht worden, om aan de intekenaars hunne toelage uittekeren. Dit leesgezelschap werd door dien Heer met alle geregelheid bestierd; dan, zyn verbyf alhier kort geweest zynde, draeg by zyn vertrek, het bestuur aan een der leden op. Het kan zyn, en dit wil ik gaarne gelooven, dat deze Heer door zyne drukke bezigheden verhinderd werd een opletend oog op hetzelve te houden; dan, het zy hoe het ook wil, sedert het opzigt op hem verviel, verviel ook de geregelheid in dit collegie; in het begin konden de leden niet dan met moeite boeken ter lecture ontvangen, en moesten soms dagen lang wachten, en eindelyk konden zy voltrekt geene meer bekomen; waar die fraaije en leerzame werken gebleven zyn, heeft de tyd nog niet geleerd; doch dit is zeker dat het lees collegie opehouden heeft te bestaan; en hoe vreemd zulks ook voorkomen mag, is het echter waar, dat de leden slechts weinig dier werken gelezen hebben. Dit geval en dat van het muzyk collegie moet alle opletende en weldenkende menschen als zeer sonderlyk voorkomen; en waartyk myn Heer de Uitgever, diergelyke handelingen zyn genoegzaam om de lust en het vermaak van een ieder te doen verhaauwen, zoo niet geheel en al uitdooven, van zich weder by diergelyke collegies te laten inschryven.

Curaçao den 12den April 1823.

Wy geven zeer des te eerder plaats aan het bovengemelde artikel, daar het betrekking heeft aan eene zaak van eenen publieken aard, terwyl terzelfde tyd, wy zeker zyn, dat de aanmerkingen van den schryver zeer ligt zullen beantwoord worden, door den genen die het moge aangaan.— De Uitgever.

DEMERARY.

Den 21sten Maart.—Onze eerste Post van February kwam dezen morgen aan, en bragt Londensche nieuwspapieren tot den 19den van laatstledene maand. Het is der natie waardig, de gevoelens welke de bedachte en darterl aanval op de vryheid van Spanje en Portugal, by alle klassen in Groot Brittanje tewoeg gebragt heeft; en wy verheugen ons, te ondervinden, dat de woordenwisseling by het openen van het parlement, op dit gewigtig onderwerp, by mogelykheid, die verontwaardiging welke reeds in de harten van onze landlieden gloeyen hooger gebragt heeft. De taal der afkeer is overal dezelfde; en men heeft besloten, de Spaansche en Portugeesche natien een bewys te geven van de overeenstemming van gevoelens van vry geborene Britten, door hen met wapens en geld te voorzien, ten einde hen behulpzaam te zyn, hun grondgebied en hunne constitutien te verdedigen.

Onze Barbados nieuwspapieren, aangebragt door de post, loopen tot den 19den dezer. Er is een vaartuig te Barbados aangekomen, het welke op den 17den February Gibraltar verliet, en dat de bringer van het belangryke berigt was, dat de Fransche verklaring van oorlog tegen Spanje, dat garnizoen vóór deszelfs vertrek bereikt had.

De promptste voorbereidselen om den gedreigden inval te verweren, worden op het schiereiland bewerkstelligd. Op den 6den February hebben de Cortes besloten 30,000 man meer onder wapen te brengen, om de armée ten oorlog voortebereiden, met strikte bevelen aan de gedeputeerden der provincien, om dezelve aantewerven, te kleeden en te wapenen, binnen den bepaalden tyd van eene maand, hen bemagtigende om tot dat einde van eenig publiek geld gebruik te maken, hetwelke zy mogte in handen hebben. Zy gaven ook aan het gouvernement de magt om over de dadelyke militie te beschikken; om zoodanige personen, welke haa tyd by de laatste uitgediend hebben te bezigen, indien zy vrywillig willen dienen, tevens die genen die by de geregelde troepen gediend hebben, het zy inboorlingen of vreemdelingen; om vreemdelingen in dienst te nemen, ofschoon zy nooit gediend hebben, zoo zy begrypen dat zy te vertrouwen zyn; om den invoer van wapens en krygsbehoeften van alle soorten, in het koningryk toestelaten; en, ten laatste, om zoo veel kleine vaartuigen als het noodig is, om voor het tegenwoordig 150 kanoneer vaartuigen ter bescherming van de kust van Spanje uitterusten,

te laten bouwen, aankopen, of in beslag nemen, terwyl er 3,300 matrozen, om dezelve te bemannen toegestaan worden.

Zyne katolyke majesteit heeft generaal Mina in het bevel van de Operatien Armee in het zevende militaire distrikt (Catalonia) gesteld; generaal Ballesteros benoemd over de armeen in het 6de en 5de distrikt (Arragon en Navarra); en bevolen eene reserve armee daartestellen in het eerste distrikt (provincie van Madrid), en aangevoerd te worden door den graaf Abisbal. Deze officieren zyn ter gelyker tyd kommandant generaal van die vier distrikten.

Admiraal Sir George Eyre, is in plaats van Sir T. Hardy, tot kommandant en chef over de Zuid Amerikaansche station benoemd.

FRANKRYK.

Het volgende is het gevoel van den prins de Talleyrand, over het adres in antwoord op de aanspraak van den troon, welke adres weinig anders dan de echo van zynere majesteits aanspraak is:—

“Myn Heeren! het is nu 16 jaren geleden dat ik door hem, die toen de wereld regeerde opgeroepen werd, om myne gevoelens mededeelen over eene kortes, die met de Spaansche natie zoude aangegaan worden. Ik had het ongeluk hem te mishagen door hem de gevolgen voor oogen te leggen; door hem alle de gevaren te openbaren, die door eenen niet minder regtvaardigen, dan overylden aanval ontstaan zouden. Ongenade, was het loon myner opregtheid. Een vreemd noodlot, roept my na zulk eene lange reeks van jaren om aan onzen wettigen soeverein dezelve pogingen endeozelfden raad te hernieuwen.

“De aanspraak van den troon heeft byna de laatste hoop der vrienden des vredes doen verdwynen. Zoo bedreigend zy is voor Spanje durf ik zeggen, is het verontrustend voor Frankryk. De oorlog is echter nog niet uitgebroken; Pairs van Frankryk, daar is nog een oogenblik, een enkel oogenblik, om uwen koning en uw land, voor veranderingen van zulk eene gevaarlyke onderneming te behoeden. Haast U om gebruik daarvan te maken, om uwen geheiligsten pligt te vervullen, om den verkeerd onderdruyten koning, omtrent de wenschen van Frankryk, omtrent de behoeftens van zyn volk, en zyne eigene belangens te overtuigen, niet minder dan aangaande de belangens van Spanje, die men aan hem, als door innerlyke onlusten al te verzwakt voorgesteld heeft.

“Het is omtrent onnodig om van den wensch van Frankryk te spreken, de wensch van Frankryk is gantsch voor vrede. Verzadigd van militairer roem, vleidde zy zich, om onder de gouvernementen des konings, in vredens tyd, de ongelukken van eenen 30 jarigen oorlog te herstellen. Alle de gedeelten van dit uitgestrekte ryk dat zoo verschillende belangens heeft, zyn in deze zaak onverdeeld. Lille is van dezelfde gevoelens als Straasburg, Lyons en Bordeaux, Marseilles en Grenoble. De vermetelsten geesten van de party durven deze waarheid niet tegenspreken.

“En hoe zoude het anders kunnen zyn?—Heeft niet de koopman van Marseilles en Bordeaux in dit opzigt dezelfde belangens als de fabriekant van Lyons en Rouen? Ondergaat de eene niet het verlies der schatten die hy op den oceaan gescheept heeft, en is niet de andere van zyne beste markten beroofd, en op het punt om die fabrieken opgesloten te zien, die maar sedert kort den roem en voorspoed van ons land uitmaakten? Wat zal ik van dat gedeelte van de bevolking zeggen, die van hunnen dagelykschen arbeid leven; die nu reeds, aangezien der vermindering hunner dagloon maar een klein gedeelte ontvangen, van het geen tot het onderhoud hunner familien noodig is, en die op het punt staan deze laatste hulpbron te verliezen? Kunt gy veronderstellen myne Heeren! dat onze landbouw gelukkiger zoude zyn om de rampen te ontsnappen die op onze vryheid en onzen koophandel vallen? In den tegenwoordigen verlynden staat van zameleving, is de voorspoed van de eene klasse, zeer nauw met dien van ieder andere verbonden. De belemmeringen, in de handeldryvende belangens zullen op den landbouwer komen, en onzen landbouw zullen lyden, door den aantal, welke van denzelfden zullen afgetrokken worden, om in de verwoeste pleinen van Spanje ontkomen. Waarom is het niet aan de aardesche potentaten gegeven; de rampen van dit schrikkelijke krisis te berekenen? Aan de eene kant eene gantsche natie, en aan de andere; wat zal ik zeggen?—Eenige individueele belangens, welke trachten, ten hunne uitsluitelyke

voordeele, eene herstelling te bevorderen, de belangen van eene geheele gemeenschap ten grondslag hebbende. Ik zal stout genoeg zyn, de waarheid ten volle te spreken. Dezelfde verhevene gevoelens, welke in 1789 de edelmoedige harten bezielde, en de verbeelding misleidden konden de wettelyke monarchie niet behoeden; zy mogen in 1823, dezelve weder vernielen, en wettelyke monarchie is het, dat Frankryk eischt. Myne Heeren! de questie van den oorlog, is niet gelyk gezegd is, eene questie van dynastie, het is alleenlyk eene questie van party. Het zyn niet de belangen van de kroon, welke in het spel zyn maar de belangen van eene party welke getrouw is, aan derzelve oude vooroordeelen, en derzelve oude vorderingen, en welke minder bezwaarlyk is te behouden dan te herwinnen. Zy wenschen, wraak te nemen, op de hoogtens der Pyreneën.

“En welke zyn de wezenlyke beweegreden, welke Frankryk gelukkig, vreedzaam, voorspoedig, gelyk zy thans is hadden kunnen doen besluiten, om een kans van oorlog tegen Spanje te wagen? Waarover heeft Frankryk te klagen? Alles komt hierop uit; het Spaansche wetboek is zeer onvolmaakt.

“Ik ben ook van dat gevoelen, dat het zeer onvolmaakt is, maar sedert wanneer is het, dat naburige natien zich die magt aangemagtigd hebben, om van een onafhankelyk volk de hervorming van hare staatkundige instellingen te eischen. Welke zonderlinge hervormers, welke zeldzame Lucurgussen zyn honderd duizend soldaten, welke door andere honderd duizend in eenen korten tyd zullen gevolgd worden.—Wie zou zich door deze staatkundige Quisotismus laten misleiden? Veronderstelt men dat de geheimhouding van deze nieuwe kruisvaart, lang en geheim voor de natien van Europa kan blyven? Neen myne Heeren! Spanje, herwint hare vryheid; Spanje, zonder bevoorregte klassen, geeft een onverdragelyk schouwspel aan den hoogmoed van het despotismus; men kan het niet verdragen, en hetgene in Frankryk mislukt is, moet deszelfs uitwerking in Spanje hebben: eene tegen revolutie.

“Ik ben wel overtuigd, dat de geheime aansluiters van deze groote zamenzwering tegen de vryheid der natien niet dwaas genoeg zullen zyn, om naar eenig voordeel te trachten door de blote pogingen van hunne partygangers. Wat is dan inderdaad, de onderstand waarop zy hooft laatste hoop vestigen?

“Myne Heeren! de onderstand, buiten welke zy niets zyn, is de onderstand der vreemdelingen. Dat het niet gezegd worde dat dit eene harsenschimmige hypothese is. Deze snode wensch is onlangs aangeteekend in die periodieke dagbladen, de werktuigen der vuige hartstogten, welke de oppervlakte onzes lands beroeten.

“Maar tot wat prys zullen de vreemdelingen, op wie zy verpligt zullen zyn te rekenen, hunne noodlottige medewerking verkoopen? Wie zal hunne armeeën betalen? Wie zal hen bystaan? Zekerlyk niet de ongelukkige Spanje; zy heeft geene schatten; zy heeft nauwelijks de middelen van bestaan; zy is slechts rijk in moed.

“Voorzigtigheids halve zal ik my othouden, de gevaren van den oorlog tegen Spanje langer uittebreiden; uw eigen oordeel, en overwegingen zullen de verdere uitbreiding vergoeden.—Echter heb ik genoeg gezegd, om my van mynen pligt myner tegenwoordigheid in deze verschaar te kwytten. Ik achtte my zelve hiertoe verpligt, als een grysaard die Frankryk eerbied toedraagt; die den koning en zyne familie toegedaan is, die een zoo groot aandeel genomen heeft in de gebeurtenissen der dubbele herstelling, die by zyne pogingen, en ik durf zeggen, by het weislagen derzelve zynen roem en verantwoordelykheid, in de vernieuwing van het verband tusschen Frankryk en het Huis van Bourbons gesteld heeft, om voortekomen zoo ver ik in staat was, dat het groote werk van wysheid en gerechtigheid niet door overlyde en verkerde driften in het spel gebragt worde.

“De koning is misleid myne Heeren! het is onzen pligt hem uit den droom te helpen.

“Men heeft hem verteld, dat zyn volk naar oorlog wenscht; zyn volk begeert den vrede.

“Het is hem gezegd, dat de eer van zyne kroon in gevaar staat zoo hy de aan Ferdinand de VII. gedane beledigingen niet wreke. Zyn grootvader, Louis de XIV. heeft nog zwaarder beledigingen ongewroken gelaten; en wat waardigheid betreft, dan is Louis de XIV. een model dat niet te verachten is. Het geluk van Frankryk is de ware roem van Louis de XVIII., en Louis de XVIII. is waardig dat te gevoelen.

“Men heeft hem berigt, dat wanneer Spanje een prooi van regeringloosheid is, zulks een bron van ongeluk op Frankryk zy. De daadzaken zullen aan deze bewering beantwoorden. Het is waar dat de leerstelsels van regeringloosheid ontrouwende voorgang in Frankryk gemaakt hebben. Is het niet, in het gendeel, sedert de revolutie in Spanje, dat het gezag, de spoedigste voortgangen onder ons gemaakt heeft?

“Laat ons niet aarselen myne Heeren, om onzen koning de stem der waarheid te laten hooren; hy verwerpt dezelve niet, en het is door deze overreding, dat ik de verbetering, welke door M. de Baron de Barenti voorgesteld is te ondersteunen. Ik wenschte dat de meerderheid van deze kamer genegen ware, door hunne getrouwheid aan den koning en het charter, om dezelve de bystand van hunne stemmen te verleenen.

“Myne Heeren! Ik wil slechts een woord byvoegen, en dit is om U te vragen, of er geen twyfel bestaat omtrent de geheime wensch van Ferdinand? Ik veroorloof my zelve niet eene personeele gedachte over dit stuk te geven; ik leid hetzelve af van het verleden welke maar

al te wel bekend is. Zekerlyk was de koning van Spanje, nooit zoo geheel van al zyne vryheid beroofd, als gedurende de zevenjarige gevangenis te Valencay, en ik beroep my op de herinnering van eenige myner edelen ambtgenoten op dat ongejuukige tyd, of hunne schitterende namen, of hunne toegenegenheid, dien monarch het vertrouwen konden inboezemen; of hy hunne aanslagen om hem te verlossen uit een ander oogpunt beschouwd hebben, dan als eene overlyde onderneming, waarvan hy het slag offer zoude worden? en myne personeele betrekkingen met koning Ferdinand, geven my het recht te gelooven, dat zyne weigering slechts ontsproot van een edel vertrouwen in de getrouwheid zynen onderdanen, aan wier moed en aankleving hy wenschte zyne bevryding toeteschryven. Deze laatste aanmerking, niettegenstaande het verschil der tyden zal U in staat stellen vele opmerkingen te maken.”

“Parys, 8sten Feb.—De aanspraak van den koning van Engeland by de opening van het parlement, en de aanspraken op het adres in antwoord derzelve, zyn hier met de yverste belangneming gelezen, en heeft den diepsten indruk gemaakt. De onverdeelheid in stemmen der beide huizen van de Britsche wetgevende magt en van alle partyen in den staat, uitdrukkinge gelyk het op deze wigtige gelegenheid geschiedde, de gevoelens van een eensgezinde volk, en die van vryheid over den geheelen aardbodem wederkaatsende, hebben de vrienden van vrede nieuwe hoop en voldoening ingegeven. De Engelschen der verschillende staatkundige denkwyzen, deelde bygevolg meer uitvoerig in deze gevoelens, en werden overal (uitgezonderd in Faubourg St. Germain) geluk gewenscht op de glorieryke houding die hun land heeft aangenomen. De stem is door geheel Europa doorgedrongen. De afschriften der aanspraak en berigten der debatten zyn gisteren en heden overal verzonden. En genoeg, het zoude snorkery zyn te zeggen, dat dezelve de alleenheerschende monarchen in het noorden en het oosten zullen doen beven op hunne tronen; men gaat niet te ver te veronderstellen dat zy hunne ministers een weinig opmerkzaam zullen maken. Op Donderdag en heden zyn er berigten der verrigtingen van het parlement naar Madrid afgezonden, en wy zullen weldra zien, de heerlyke uitwerking derzelve van de Pyrenees tot in Cadix. Men zegt, dat het Fransche kabinet den schok gevoeld heeft; want schoon hetzelve de taal der koninglyke aanspraak vooruit zag, voorzag het evenwel niet derzelve uitlegging van het ministerie. Hierop is het antwoord op de oorlogs verklaring van Louis de XVIII. in de kamer der gedeputeerden uitgesteld geworden, en de beraamde zaken der kamer een weinig in wanorder gebragt.

“Den 9den Feb.—Een kourier is er van Madrid aangekomen, met nieuwspapieren en brieven tot den 3den dezer. Het blykt niet dat het Spaansche gouvernement, de aanspraak van den koning van Frankryk gedaan op den 28sten II. ontrangen heeft. Er bestonden sterke voortteekens van eene aannaderende vereeniging tusschen de gematigde party van de *communes*, deze gevoelens de noodzakelykheid van door de talenten der eerste ondersteund te worden.

De gezondheid van den koning van Frankryk verergert dagelyks. Men zegt dat hy heden ongesteld is.

Een byzondere brief van Madrid gedatueerd 26sten January, gegeven in een Fransche nieuwspapier, meldt, dat de committée welke benoemd was, om over het gebeurde van den 7den Juij, berigt aan de kortes te geven heeft een voorstel gedaan, om de zeven ministers in regten te betrekken, als ook generaal Morillo, die toen kapitein generaal van Madrid was, en generaal San Martin, de politieke chef.

Den 10den April 1823.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende zal op den 25sten dezer op Paauke Opveiling doen verkoopen, de schoon gebouwde Fransche brik de VOLUNTARIO, Gekoperd en met Kopere bouten. Het Hol, Raubanden, Sparren, Zeilen, Tuig en alle andere toebehooren, zullen in kavelingen vercocht worden om de koopers het gemakkelyk te maken, en op een liberaal krediet. De voorwaarden zullen op de plaats der verkoopung bekend gemaakt worden.

SAMUEL LYON.

April 10, 1823.

NOTICE.

THE undersigned will sell at Public Auction on the 25th inst., the handsome French built brig VOLUNTARIO, Coppered and Copper fastened. Her Hull, Masts, Spars, Sails, Rigging and all her other materials in lots to suit purchasers, at a liberal credit. Terms made known at the place of sale.

SAMUEL LYON.

Den 11den April 1822.

DE ondergeteekende Beëdigde Interpreteur en Translateur in de Hollandsche, Engelsche, Fransche en Spaansche Talen geworden zynde, heeft de eer zich mits deze in de gunst van het Geeerde Publiek, en byzonder in die zynen vrienden en bekenden aanbeveelen.

A. MULLER.

For Sale at the Printing-Office.

THE NEW TARIFF.

Elegant Embossed Cards.

Black Ink Powder.

Den 11den April 1823.

NAAR NEW YORK,
De snel zeilende schoener
LOGAN,
Kapitein — DENISON.

Zal in het befoep dezer maand zeilen. Voor Vragt of Passagie, vervoege men zich by
O. M. DACOSTA.

Een ieder wordt gewaarschuwd om het volk van het bovengemelde vaartuig niet te krediteren, wyl geen door hen gemaakte schulden door den kapitein of Consignataris zal betaald worden.

April 11, 1823.

FOR NEW YORK,
The fast sailing schooner
LOGAN,
— DENISON, Master.

Will sail in all this month. For Freight or Passage, having excellent accommodations, apply to
O. M. DACOSTA.

All persons are cautioned against trusting the crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Captain or Consignee.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL.

- 4. golet Rayo, Parqual, Puerto Cabello
- 5. lantje Carmen, Sierra, dito
- bark La Merced, Evertsz, St. Domingo
- 9. golet Maria Catharina, Danies, Sp. kust
- Eliza, Eskeidson, Rio-de-la-Hacha
- Logan, Denison, New York
- bark Pierre, Isiera, Spaansche kust

UITGEKLAARD—APRIL.

- 5. bark De Hoop, Abenotar, Spaansche kust
- lantje Carmen, Sierra, Puerto Cabello
- golet James, Debrot, New York
- bark Leonora, Vrolyk, Spaansche kust
- Spy, Bruno, Wilmington
- Wilhelmina, Wilson, Spaansche kust
- golet Drie Zusters, Peron, La Guayra
- bark Klein Maria, Martin, St. Thomas
- 10. golet Perfects Union, Froyk, Aruba
- Rayo, Pasqual, Puerto Cabello

Voor de Curaçoesche Courant.

Hartelyke uitboezeming van een welmeenend verdraagzame Christen by de gedane oproepingen der ledematen, tot de beoelde Evangelische vereeniging van de twee Protestantische Gemeenten alhier, ingevolge de geëerbiedigde begeerte van Zyne Majesteit onzen Koning.

Juichen Luther en Calvyn met al de Hemelrijken!

Ik hope, regt verheugd uit kwellende aardse kringen,

Ook eens hierna, volmaakt door d'liefdryk Evangelie leer,

Te zingen 't onuitdrukbaar heil bestemd by onzen Heer!

O! vrienden van 't zegenvol geloof! ziet en komt alom:

Verbinden w'ons met hart en zin aan 't echte Christendom;

Laat reine Godsvrucht, yver, trouw en broederlyke deugd,

Thans blykbaar worden ten nut van elk, en, tot 's konings vreugd.

Myn loopbaan steeds met doornen bezet, kon, niet onverwacht,

Aan 't eindpaal zyn; myn taak is af, myn wensch is nu volbragt!

SINCERUS.

De schoener Favorite, kapt. Farley, van Demerary, bragt de dagbladen van die kolonie, tot den 24sten laatstleden, dewelke uittreksels behelzen van Londensche nieuwspapieren, tot den 10den February ontfangen, by de eerste February Paket. Wy zyn beleeftelyk begunstigd geworden door kapt. Farley, met de leening des jongsten nieuwspapier, en hebben in onze kolonnen overgebragt, het belangrykste gedeelte van deszelfs inhoud. Het doet ons echter leed, dat het niet in onze magt stond om het voorgaande nummer van het Demerary nieuwspapier te bekomen. Wy hebben vernomen, dat het de aanspraak van den koning van Engeland by het openen van het parlement, en eenige belangryke debatten over dezelve behelsde.

Er is hier eene proklamatie van het Haytiaanse gouvernement ontfangen, verbiedende van den 1sten Mei aanstaande, alle handelzyvende onderhandelingen tusschen Hayti en al de West Indische eilanden, het zy in Haytiaanse vaartuigen of in die van andere natien.—Men veronderstelt dat deze maatregel zyn genomen, angezien de Haytianen beschuldigd zyn geworden, deel te hebben in den ontworpenen aansal op Porto Rico. Wy hebben geene gelegenheid gehad deze proklamatie te doorlezen, maar wy zyn beloofd geworden dezelve ter

leen te bekomen, ter uitgeving in ons aanstaande Weekblad.

Door een vaartuig van Coro aangekomen, vernemen wy, dat de schooner Margarita, welke voor eenige weken geleden van dit eiland naar P. Rico vertrokken was, veilig te Maracaybo is binnen gekomen. De Margarita was binnen Aruba gejaagd, door eenen Columbiaaschen kruizer, maar vertrok weder een uur nader hand. Men zegt, dat de kruizer een zyner masten in de jacht verloren heeft.

Met dit vaartuig hebben wy tevens vernomen, dat er 500 man troepen van het leger van generaal Morales te Coro zyn aangekomen.

Met de verscheidene vaartuigen welke gedurende deze week van Rio de la Hacha alhier zyn aangekomen, hebben wy Bulletin No. 2 ontvangen, gedagteekend, hoofd-kwartier Molino, den 21sten Maart 1823, welke een verhaal geeft der neerlaag van de divisie onder kolonel Lopez, door een korps troepen van Rio-de-la-Hacha afgezonden.

Wy hebben mondelyks vernomen, dat er een zwaar korps troepen uit de verschillende wyken van Rio-de-la-Hacha is byeen gebracht geworden; en dat er voorbereidzelen gemaakt werden om een aanval op Maracaybo te doen.

Wy hebben gisteren nieuwspapieren van Maracaybo tot den 12den II. ontvangen. Het volgende is een uittreksel der jongste derzelve:—"Officieele en zeer voldoende tydingen zyn ontvangen geworden, van den kommandant generaal van de Magdalena, kolonel Don Narciso Lopez, waaruit gezien wordt, dat hy met zyne dappere divisie ter bestemde punt van de Valle de Upar aangekomen is, na den vyand verrast en 17 man en een officier van eenen voor uit getrokkenen wacht gevangen gemaakt te hebben; dat de kolonne der insurgenten welke de stad van Molino bezet hield, tyding ontvangen hebbende van zyne bewegingen, door een der vooruit getrokkenen wacht, die ontvingt was, ter stond terug trok, hem meester van een gedeelte van dit schoon land latende, waar hy overvloed van benodigheden zal vinden."

Een brief van Puerto Cabello, gedagteekend 27sten II., meldt:—"De Godos hebben drie maal ondernomen de Vigia met levensmiddelen te bezorgen, maar zy boetten zeer duur voor hunne vermetselheid. Op den 25sten kwam generaal Paez te Maracay, en op heden heeft generaal Soublette onze linie bereikt. Twee Spaansche officieren, bespieders, trachtende de inwoners tot eenen revolutie over te halen, werden ontdekt en dood geschoten. Twee koperen 18 ponders geland uit de Maria Francisca, zyn in de Trincheron geplaatst geworden, om de stad te vernielen, zou zy zich niet overgeven.—1000 man voetvolk en 4000 man paarden volk (Llauceros) zyn te Burburata voor Los Taques ingescheept. Er blyven in de linie van Valencia en San Carlos 3200 man.

Op Zondag zeilden twee brikken en drie schoeners dit eiland voorby, houdende de keers ten westen. Wy vernemen dat zy van Burburata zyn, en er laat geen twyfel na, of het zyn die vaartuigen waarin die troepen gescheept zyn, waarvan in den bovengemelden brief gewag gemaakt worden. Men zegt dat dezelve naar Rio de la Hacha bestemd zyn, en niet naar Los Taques.

De Columbiaasche brik de Independencia, kapit. Beluche, komende van Los Taques op verleden Zaterdag, lag eenige uren voor deze haven by, en vertrok vervolgens naar La Guayra. Wy hebben nieuwspapieren van Caracas tot den 5den dezer ontvangen, maar wy vinden in dezelve, geene genoegzame belangryke tydingen, ter vertaling.

De Columbiaasche korvet de Carabobo, kwam op Woensdag te La Guayra aan, met eenen Spaansche feluka komende van Cadix, bestemd naar St. John's de Porto Rico, met eenen lading wyn en vruchten, welke hetzelfde ter hoogte van St. Thomas genomen heeft.

De schooner Logan, kapitein Denison, met 23 dagen reize van New York, kwam op Woensdag alhier aan. Wy vernemen met deze aankomst dat de brik Hippomenes, een schip en verscheidene andere vaartuigen, binnen kort uit de Vereenigde Staten alhier te verwachten zyn.

Wy hebben onze geregelde nieuwspapieren van New York met de Logan ontvangen.

Op den 1sten November had er te Canton een zware brand plaats. Dezelve begon ten 9 ure s'avonds in een weinig vervallen etablissement regt ten noorden van de factoren met eenen sterke wind, waaijende regt tegen dezelve. Des anderen morgen waren al de factoren in eenen vlam, en voor den nacht waren ten getalle van meer dan 60, hierin gerekend de Hollandsche, Engelsche en Spaansche etablissementen, benevens een aantal veilige bewaarplaatsen der kooplieden door de vlammen verteerd. De brand breidde zich uit byna twee mylen afstande langs het strand westwaards der factoren, en vernielde alle gebouwen die in die rigting stonden. Het was onmogelyk met eenige nauwkeurigheid het bedrag der vernielde eigendommen te bepalen. Het verlies der Chinezzen was onberekenbaar. Het officieele bericht gegeven door de beambten welke aangesteld zyn door het gouvernement, om de schade optemaken, bepaald het verlies op elf duizend gebouwen; maar zy kunnen geene berekening maken der eigendommen welke daarin vernield zyn, welke onzichgelyk moesten geweest zyn, door de onmogelykheid, om die zware artikelen waar van zy voornamelyk bestaan, te verzetten; onder die waren 20,000 kisten zwarte en 10,000

kisten groene thee vernield, behalve eenen grooten hoeveelheid onafgedane zyden stoffen, welke onder handen der manufacturiers waren. Het verlies door de Engelschen geleden was het grootste. Buiten de geheele vernieling van hunne prachtige gebouwen, werd er een groot gedeelte huns jaarlykschen invoer van Britsche manufacturen verbrand. De factorie der Hollandsche en Spaansche kompagnie op dien tyd afge-loten zynde, was hun verlies met de uitzondering hunner huizen, zeer gering. Het door de Amerikanen geleedene verlies, in koopmanschappen beloopt niet boven de 100,000 patienjes. Het verlies der Engelschen, voor zoo ver men bepalen kon, zonder hunne fraaije factoren en pakhuizen in te rekenen, was ander half millioen patienjes.

Op den 7den February zyn er tien zeeroovers, die door het Britsche korvet de Tyne binnen Kingston Jamaica, zyn opgezonden, te Port Royal Point teregt gesteld geworden.

The schooner Favorite, Farley, from Demerara, brought the Journals of that colony to the 24th ult. which contain extracts from London papers to the 10th of February, received by the 1st February Mail. We were politely favored by captain F. with the loan of the latest paper, and have transferred to our columns the most interesting parts of its contents. We have, however, to regret, that it has not been in our power to procure the previous number of the Demerara paper, as we are told it contains the speech of the king of England at the opening of the parliament, and some interesting debates arising upon it.

A proclamation has been received here, issued by the government of Hayti, prohibiting from the 1st of May next, all commercial intercourse between Hayti and the whole of the West India islands, either in Haytian or the vessels of other nations. It is supposed that this measure has been adopted in consequence of the Haytians having been accused of being accessory in the projected descent upon Porto Rico. We have not had an opportunity of pursuing this proclamation, but are promised the loan of it for insertion in our next.

By an arrival from Coro we learn that the schooner Margarita, which sailed a few weeks ago from this island for P. Rico, had safely arrived at Maracaybo. The Margarita was chased into Aruba by a Columbian cruiser, but put to sea again in about an hour. The cruiser, it is said, carried away one of her masts in the chase.

By the same arrival we also learn, that 500 troops, belonging to the army of general Morales, had arrived in Coro.

There have been several arrivals during the week from Rio-de-la-Hacha, by which we have received Bulletin No. 2, dated head-quarters, Molino, March 21, 1823, which gives an account of the defeat of the division of colonel Lopez, by a body of troops sent from Rio-de-la-Hacha.

We learn verbally that a considerable body of troops had been collected from different quarters at Rio-de-la-Hacha, and that preparations were making for an attack upon Maracaybo.

Maracaybo papers to the 12th ult. reached us yesterday. The following is an extract from the latest:—"Official and very satisfactory accounts have been received from the commandant general of the Magdalena, colonel D. Narciso Lopez, from which it is understood, that he had arrived with his gallant division at the desired point of the Valle de Upar, after having surprised and made prisoners an advanced guard of the enemy of 17 men and an officer: that the insurgent column which occupied the town of Molino, having received notice of his movements by one of the advanced guard who made his escape, instantly retreated, leaving him master of a part of a fine country, in which he would find abundance of supplies."

A letter of the 27th ult. dated in front of Puerto Cabello, says:—"The Godos have made three different attempts to supply the Vigia with provisions, but they paid dearly for their temerity. On the 25th general Paez arrived at Maracay, and to-day Soublette reached our line. Two Spanish officers, acting as spies, and endeavouring to excite the inhabitants of San Esteban to revolt, have been discovered, and shot. Two brass 18 pounders have been landed from the Maria Francisca, and placed in the Trincheron, to destroy the town if it does not surrender.—One thousand infantry, and four thousand cavalry (Llauceros) have been embarked at Burburata for Los Taques. There remains on the line of Valencia and San Carlos 3200 men."

On Sunday two brigs and three schooners passed this island, standing to the westward.—We understand they were from Burburata, and no doubt they are the vessels in which the troops, alluded to in the above letter, were embarked. Their destination, however, is stated to be Rio-de-la-Hacha, and not Los Taques.

The Columbian brig Independencia, captain Beluche, from Los Taques, lay off this harbour for a few hours on Saturday last, and then proceeded for La Guayra.

We have received Caracas papers to the 3d instant, but find no intelligence in them of sufficient interest for translation.

The Columbian corvette Carabobo, arrived at La Guayra on Wednesday, with a Spanish felucca, her prize, from Cadiz, bound to St.

John's Porto Rico, having a cargo of wine and fruits, which she captured off St. Thomas.

The schooner Logan, Denison, 23 days from New York, arrived here on Wednesday. We learn by this arrival that the brig Hippomenes, a ship, and several other vessels may be shortly expected here from the United States.

Our regular files of New York papers were received by the Logan.

A terrible conflagration took place at Canton on the 1st of November. It commenced about nine o'clock in the evening in a little dying establishment, directly north of the factories, with a strong wind blowing directly towards them. By noon next day the whole of the factories were in a blaze, and before night upwards of 60 in number, including the Dutch, English and Spanish company's establishments, together with a number of the security merchants' hongs, were enveloped in flames. The conflagration extended nearly two miles along the shore to the westward of the factories, and destroyed every building in that direction.—It was impossible to ascertain, with any degree of accuracy the amount of property destroyed. The loss to the Chinese was incalculable.—The official report of the officers appointed by the government to ascertain the damage, stated the destruction of eleven thousand buildings; but they could form no estimate of the property destroyed therein, which must have been immense, from the impossibility of removing the bulky articles of which they principally consisted; among these were 20,000 chests of black, and 10,000 chests of green teas, destroyed, besides a large quantity of unfinished silks which were in the hands of the manufacturers. The loss sustained by the English was much the greatest. Independent of the total destruction of their splendid buildings, a very considerable part of their annual importations of British manufactures was burnt. The factory of the Dutch and Spanish company's being closed at the time, their loss, with the exception of buildings was trifling. The loss sustained by the Americans did not exceed in merchandise 100,000 dollars. The loss to the British, as far as could be ascertained, without calculating their superb factories and store houses, was one million and a half of dollars.

The Baltimore Chronicle contains the following additional melancholy particulars of the Earthquake at Valparaiso:—

"Valparaiso, Nov. 25.—I have just escaped from one of the greatest dangers that I never experienced. On the night of the 19th inst. we were visited by a terrible earthquake, which has laid this fine place in ruins, and shaken all Chili to its foundation. What few houses are still standing are so shattered that they can be no longer tenanted. The inhabitants have all retired to the hills, and are living in tents. You cannot imagine the horrible condition of this place: there will no doubt be a famine, as provisions now are selling at the most exorbitant prices. About 300 people have been taken out of the ruins, and every day two or three are found.

"I was sitting with some friends in my room, when the first thing I heard was the falling of the roof—and on rushing forwards, I found it impossible to stand, the earth was in such violent agitation! I fortunately got into the street before the house fell—the next moment the earth was rent asunder, leaving a tremendous chasm. The objects on all sides, the screams of the dying and of the fugitives, and the danger which surrounded me, filled my mind with the most awful emotions. At length I was delivered from danger by the interposition of one of my friends—and I have been living ever since on board a ship. Every two or three hours there is a new convulsion of the earth, which communicates itself to the vessels in the harbor."

Ten of the pirates sent into Kingston, Jamaica, by the British sloop of war Tyne, were executed at Port Royal Point on the 7th of Feb.

THE WEATHER IN EUROPE.

The Thames is now (Jan. 21st) frozen over in some parts.

The weather in France has been very severe. At Paris the river presented a field of solid ice.

In Scotland, the weather had been very severe. The mails were much interrupted by the depth of the snow, which lay for miles from 6 to 7 feet deep on the roads. The road between Carlisle and Glasgow was shut up.

Disturbances had broken out in Belgium, on account of the law relative to grain.

Lord Viscount Granville was accidentally shot by lord Wellington, when hunting. Seven swan shot entered the cheeks, and one the nose. They were all extracted, and the patient pronounced out of danger.

THE SLAVE TRADE.

In consequence of a memoir presented to the congress of Verona by the philanthropist Allan, against the Slave Trade, and his eloquent addresses, the great powers, with the single exception of France, have adopted very vigorous measures on the subject. Russia, England, Prussia and Austria have agreed that the commerce in slaves ought to be assimilated with the crime of piracy; and have therefore made it punishable with death.

DEMERARA.

March 21.—Our first Mail for February arrived this morning, and brought London papers to the 10th of last month. The effect produced on all classes in Great-Britain by the meditated and wanton attack of the liberties of Spain and Portugal, is worthy of the nation, and we are glad to find that the discussions at the opening of parliament, on this interesting subject, have, if possible, heightened that indignation which already glowed in the hearts of our countrymen. Every where the language of abhorrence is the same; and it has been determined on to show to the Spanish and Portuguese nations an additional proof of the sympathetic feelings of free born Britons, by furnishing them with supplies of arms and money, in order to aid them to defend their territory and constitutions.

Our Barbados papers by the Mail are to the 19th inst. A vessel had arrived at Barbados which sailed from Gibraltar on the 17th February, and was the bearer of the important fact, that the French declaration of war against Spain, had reached that garrison previous to her departure.

The most active preparations to repel the threatened invasion, were making in the Peninsula. On the 6th of February, the Cortes voted 30,000 additional men, to put the army on the war establishment, with strict injunctions to the Provincial Deputations, to see them raised, clothed and armed, within the precise term of one month, and empowering them to apply to this object whatever public monies they could lay hold of. They also authorised government to dispose of the active militia; to employ such men as have served their time in the latter, if they volunteer their services, and also those who have served in regular corps, whether natives or foreigners; to enlist foreigners, although they never served, if they think they can be trusted; to introduce into the kingdom arms, ammunition, and warlike stores of every description; and, lastly, to build, purchase, or embargo, as much craft as may be required to fit out, for the present, 150 gun-vessels for the protection of the Spanish coast, granting, at the same time, 3,300 sailors to man them.

His catholic majesty had confirmed general Mina in the command of the Army of Operations in the 7th military district (Catalonia); appointed general Ballesteros to that of the armies in the 6th and 5th district (Aragon and Navarre); and ordered an army of reserve to be assembled in the 1st (province of Madrid), to be commanded by count Abisbal. These officers at the same time are commandant-generals of those four districts.

Admiral Sir George Eyre is appointed commander-in-chief on the South American station, in the room of commodore Sir T. Hardy.

FRANCE.

The following is the opinion of the Prince de Talleyrand, on the address in reply to the speech from the throne, which address is little else than an echo of his majesty's speech:—

"My Lords, it is now sixteen years since called on by him who then governed the world, to give him my opinion on a Cortes to be entered into with the Spanish people. I had the misfortune to displease him in developing to him the future, in revealing to him all the dangers which would arise in crowds from an aggression not less unjust than rash. Disgrace was the price of my sincerity. A strange destiny calls on me after so long a space of time to renew to our legitimate sovereign the same efforts and the same councils.

"The speech from the throne has almost caused the last hope of the friends of peace to vanish. Threatening for Spain, it is. I may venture to say, alarming for France. War, however, has not yet broken out; Peers of France, there is yet a moment, a single moment, to preserve the king, to preserve your country from the changes of so dangerous an enterprise. Make haste to profit by it, to fulfil the most sacred duty, to undeceive the king, misinformed concerning the wishes of France, of the wants of his people, of his own interest, not less than concerning the interest of that Spain which is represented to him too much as weakened by its intestine dissensions.

"The desire of France, it is almost superfluous to mention it, the desire of France is wholly for peace. Satiated with military glory, it flattered itself, under the government of the king, of being able in the leisure of peace to repair all the sufferings of a war of thirty years. All the parties of this vast empire, which has so many different interests, are unanimous on this question. Lille is of the same opinion as Strasbourg, Lyons as Bordeaux, Marseilles as Grenoble.—The most audacious spirit of party dare not contest this truth.

"And how should it be otherwise? Has not the merchant of Bordeaux and Marseilles, in this respect, the same interests as the manufacturer of Lyons or of Rouen? Is not one threatened with the loss of the treasure which he has embarked on the ocean, and is not the other, deprived at once of his best market, upon the point of seeing those manufactories shut up, which but lately formed the glory and prosperity of our country? What shall I say of that portion of the population, who depend upon their daily labour; who already, in consequence of the reduction of wages, receive but a small part of what is necessary for the maintenance of their families, and who are about to be deprived of this last resource? Can you suppose, gentlemen, that agriculture, more fortunate, would escape the calamities which fall on our industry and commerce? In the present refined state of

society, the prosperity of one class is intimately connected with that of every other class. The embarrassment of the commercial interest will fall upon the cultivator, and our agriculture will suffer from the numbers, who will be withdrawn from it to perish in the desolated plains of Spain. Why is it not given to the potentates of the earth to reckon the suffrages at this awful crisis? On one side a whole people, and on the other—what shall I say?—some individual interests which endeavour to turn to their exclusive advantage a restoration founded in the interests of the community. I will be bold enough to speak the whole truth. The same chivalrous sentiments, which in 1789 affected generous hearts, and seduced the imagination, could not save the legitimate monarchy; they may again destroy it in 1823, and legitimate monarchy is what France requires. Gentlemen, the question of war is not, as has been said, a question of dynasty; it is merely a question of party. It is not the interests of royalty which are at stake, but the interests of a party, faithful to its ancient prejudices, and its ancient pretensions, and which is less anxious to preserve than to reconquer. They wish to take their revenge on the heights of the Pyrenees.

"And what are the substantial motives which can determine France, happy, tranquil, prosperous as she now is, to risk the chances of a war against Spain? Of what has France to complain? All reduces itself to this; the Spanish charter is full of imperfections.

"I, too, am of opinion that it is full of imperfections. But since what period is it that neighbouring nations have conceived themselves authorized to demand from an independent people the reformation of their political institutions? What singular reformers, what strange Lycurgues are a hundred thousand soldiers, to be followed in a short time by a hundred thousand more! Who are to be imposed upon by this political Quixotism? Is it supposed that the secret of this new crusade can remain a mystery to the nations of Europe? No, gentlemen; Spain, reconquering her liberty; Spain, without privileged classes, presents an intolerable spectacle to the pride of despotism; it cannot be endured, and that which has failed in France must be effected in Spain—a counter-revolution.

"I know well that the invisible movers of this great conspiracy against the liberty of nations are not mad enough to aspire to any success by the sole efforts of their partisans.—What is then, in fact, the support upon which they found their last hopes?

"Gentlemen, the support without which they are nothing, is the support of foreigners. And let it not be said that this is a chimerical hypothesis; this parricide wish has been recently recorded in those periodical Journals, the organs of the impure passions which agitate the surface of our country.

"But at what price would those foreigners upon whom they will be reduced to reckon, sell their fatal co-operation? Who will pay their armies? Who will support them? Certainly not unhappy Spain; she has no treasure; she has scarcely the means of subsistence; she is rich only in courage.

"Prudence restrains me from developing at greater length the dangers of the war against Spain; your own judgment and reflections will supply further details. I have said enough, however, to justify the obligation of my presence at this tribune. I felt myself called upon, as an old man who respects France, who is devoted to the king and all his family, who has taken so large a part in the events of the double restoration, who, by his efforts, and I may venture to say, by his success, has placed his glory and responsibility in the renewal of the alliance between France and the House of Bourbon, to prevent, as far as I was able, the great work of wisdom and justice from being compromised by rash and misguided passions.

"The king is deceived. Gentlemen, it is our duty to undeceive him.

"He is told, that his people wish for war; his people desire peace.

"He is told, that the honour of his crown will be compromised if he does not avenge the injuries of Ferdinand VII. His grand father, Louis XIV. did not avenge injuries much more atrocious; and in respect to dignity, Louis XIV. is a model not to be disdained. The happiness of France is the true glory of Louis XVIII. and Louis XVIII. is worthy to feel this.

"He is told, that Spain, a prey to anarchy, is a source of danger to France. The facts will answer this assertion. Is it true that doctrines of anarchy have made alarming progress in France? Is it not, on the contrary, since the revolution of Spain, that power has made the most rapid strides among us?

"Let us not hesitate, gentlemen, to make the voice of truth heard by our king; he never rejects it, and it is under this persuasion that I support the amendment which has been proposed by M. the baron de Barenti. I wish the majority of this chamber may be induced, by their fidelity towards the king and the charter, to give it the support of their suffrages.

"Gentlemen, I will add only one word, and it is to ask you if there are not doubts as to the secret wishes of Ferdinand. I do not permit myself to give a personal opinion on this point; I derive it from the past which is but too well known. Certainly the king of Spain was never more completely deprived of all liberty than during the seven years of his captivity at Valency; and I appeal to the recollection of some of my noble colleagues whether, at that unfortunate period, their illustrious names, or their affectionate attachment, could inspire that monarch with confidence—whether he beheld their

attempt to deliver him in any other light than as a rash enterprise of which he should be the victim? and my personal relations with king Ferdinand authorize me to believe that his refusal arose only from a noble confidence in the fidelity of his subjects, to whose courage and affection he wished to owe his deliverance.—This last observation, notwithstanding the difference of the times, will enable you to make many inferences."

Paris, Feb. 8.—The king of England's speech at the opening of parliament, and the speeches delivered on the address in answer to it, have been read here with the most eager interest, and produced the most profound impression.—The unanimous voice of both houses of the British legislature, and of all parties in the state, expressing, as it did on this great occasion, the sentiments of an unanimous people, and echoing those of freedom all over the world, has inspired with new hope and satisfaction the friends of peace and national independence. Englishmen of all shades of political opinion participated of course more largely in this feeling, and were every where (except in the Faubourg St. Germain) congratulated on the glorious attitude of their country. The "voice has gone forth" through Europe. Copies of the speech and reports of the debate have been dispatched yesterday and to day in all directions; and though it would be absurd gasconade to say that they must make the absolute monarchs of the north and the east tremble on their thrones, it is not too much to suppose they may awaken their ministers to a little reflection. On Thursday and yesterday reports of the proceedings of parliament were despatched to Madrid, and we shall soon see the glorious effects of them from the Pyrenees to Cadiz. The French cabinet is said to have felt the shock; for though it anticipated the language of the royal speech, it was not aware of the purport of the ministerial comments. On this account the answer to Louis XVIII's warlike declaration in the chamber of deputies has been delayed, and the projected business of the chamber somewhat deranged.

Feb. 9.—A courier is arrived from Madrid bringing papers and letters from that capital to the 3d inst. It does not appear that the Spanish government had then received the king of France's speech of the 28th ult. There were strong symptoms of an approaching coalition between the moderate party and that of the communists, the latter feeling the necessity of being supported by the talents of the former.

The health of the king of France is declining every day. He is said to day to be unwell.

A private letter from Madrid, dated January 26, given in a French paper, states that the committee ordered to report to the Cortes on the event of the 7th of July, has proposed to put on trial the seven ministers, general Morillo, who was then captain-general of Madrid, and general San Martin, the political chief.

Lisbon, Jan. 3.—In the sitting of the Cortes on the 31st of December, the minister of foreign affairs presented a memoir upon the political relations of Portugal with the other powers of Europe. It was ordered to be printed; and the minister afterwards gave the following exposition to the Cortes:

"His most faithful majesty having required from the friendship of Great Britain a frank declaration, he doubts not, that with this guarantee Portugal may dispense with contracting new alliances; but his Britannic majesty did not consider it consistent with the principles of his actual policy to make the declaration required also by other treaties with other powers, and found it impossible to give to Portugal this new proof of friendship, and to all the world, an instance of his respect for the natural independence of nations. His most faithful majesty did not, however, consider that the commercial and amicable relations between the two nations would be altered; but he saw himself obliged to seek, in fresh alliances, the aid which the Peninsula requires at this moment, when it is menaced by the formidable league of four great powers, which assert the right to decide, among themselves, as to the nature and form of the government of Europe.

"To this confidential, sincere, and amicable communication of his majesty, the British minister made the following reply:—"The English government having solemnly declared in the face of the world, that it does not assume the existence of a right of intervention in the internal concerns of other states. England will feel herself obliged to lend to this kingdom all the succour of which it may stand in need, as often as its independence may be menaced by any other power, in any manner whatever.—The promise, which is only the repetition of that which England has made under other circumstances, had at various times, has no relation, and can have none, with our political institutions; its object being simply to declare that those institutions have not changed, in any manner, the relations which heretofore existed between the two countries."

"Such, gentlemen, is the ultimatum of Great Britain. All Europe will see what we have to expect from that power, in the great struggle, in which we may be engaged.

"His majesty's government, convinced of the dispositions of the cabinet of his Britannic majesty, in consequence of this explanation, so explicit, and of its preceding protestations, will always bear them in mind in whatever measures he may have to adopt to secure the independence of the Portuguese name. They shall be communicated to the sovereign congress, in proportion as the negotiations on which they depend, may proceed."